

De kabinetsplannen

Het kabinet heeft ingrijpende plannen om voor Wajongers die kunnen werken, mensen in de sociale werkvoorziening en bijstandsgerechtigden met een grote afstand tot de arbeidsmarkt, één regeling in te voeren. Dat lijkt mooi, maar voor de mensen die zijn aangewezen op de sociale werkvoorziening betekent dat een forse aderlating. Een kwart van het budget wordt wegbezuinigd.

Het kabinet wil dat mensen met een arbeidshandicap gaan werken voor wat ze nog waard zijn. Dat betekent een beloning onder het minimumloon, met daarnaast een uitkering. Werknemers in de sociale werkvoorziening worden zo tot uitkeringsgerechtigden gemaakt, zonder normaal loon, geen cao, geen volwaardig pensioen. Er zijn geen plannen voor meer passende arbeidsplaatsen. Volgens het kabinet kunnen al deze mensen aan het werk in het reguliere bedrijfsleven, liefst zonder financiële steun.

Gevolgen

Veel rond de toekomstige regeling is onduidelijk. Als de Wajong uitgevoerd gaat worden zoals de WWB, waarbij gekeken wordt naar het inkomen per huishouden, zal het grootste deel van de nieuwe Wajongers geen uitkering meer ontvangen. Zij zullen geen zelfstandig leven kunnen opbouwen.

Van de overige Wajongers die nog een beetje kunnen werken, daalt de uitkering met 5 procent. Studerende Wajongers worden in de plannen als gewone studenten beschouwd en zullen naar verwachting de studie niet kunnen afmaken zonder vermogende ouders.

Als de uitvoering overgaat naar gemeenten, heeft dit grote gevolgen voor de dienstverlening. De ervaring leert en onderzoek wijst uit dat gemeenten voorrang geven aan mensen met de kortste afstand tot arbeidsmarkt. Dat zijn niet de Wajongers. Gevreesd moet worden voor de dienstverlening aan Wajongers.

De redenering achter één regeling is dat alle groepen hetzelfde kenmerk hebben, werkloos en niet staat het minimumloon te kunnen verdienen. Wanneer je echter naar de groepen zelf kijkt, zijn de verschillen groot. Zo zijn mensen met een Wajonguitkering aanzienlijk jonger, een kwart werkt, Wajongers zijn langer afhankelijk van een uitkering en zijn relatief vaak autochtonen. Bijna alle Wajongers hebben meerdere ziektebeelden, die een leven lang beperkingen met zich meebrengen.

Bijstandsgerechtigden kennen ook (meerdere) belemmeringen, maar die zijn met investeringen vaak te verminderen (taalproblemen, schulden, verouderde werkervaring etc.). Bovendien blijkt dat circa 20 procent van de bijstandsgerechtigden geen belemmeringen heeft.

Wat wil de FNV?

- Behoud van de sociale werkvoorziening
- Het feit dat een handicap levenslang is, rechtvaardigt een aparte, eigen uitkeringsregeling.
- Geen aantasting van de zelfstandigheid van mensen met arbeidshandicaps.
- Recht op minimumloon of cao-loon.
- Loonkostensubsidie in plaats van loondispensatie voor mensen met een zwakke arbeidsmarktpositie. Bij loonkostensubsidie ontvangt iemand loon en wordt hij gezien als een gewone werknemer. Bij loondispensatie blijft iemand naast het loon ook een uitkering ontvangen.
- Passend werk - dus maatwerk - zowel binnen de sociale werkvoorziening als daar buiten.